

til at optage større Opgaver, end den i det Dørlig kunde magte, og det skulle vi gjøre snarest muligt. — Jeg har blandt Andet ogsaa i Modsigning til det ærede Medlems Anskuelse — skaffet forskjellige løbende Paan hos Finansministeren for, at Havnearbejderne kunde fremmes ekstraordinært. Det tror jeg er Hovedforskjellen i Synspunkterne mellem det ærede Medlem og Ministeren. Hvem der ser rettest og bedst paa Sagen, kan der være forskjellige Meininger om. Det forekommer mig ikke, at det ærede Medlem har ganske Ret, naar han hævder for sig Fortrinnsretten til at være den Æneste, der kan se økonomisk frit paa hvad der kan gavne Skibsfarten og Havnebesættelsen, og til at udelukke Andre fra at være berettigede til at have Synspunkter i den Retning, som dog maaste ogsaa kunne have Noget at betyde. Videre skal jeg ikke sige herom. Men jeg skal saa gaa over til at sige, hvorledes dette kan anvendes paa Frihavsanlægget. Lige over for Frihavsanlægget indtager det ærede Medlem den Stilling, at han siger: Lad os være frit for det, vi opgive Afgifterne i Kjøbenhavn's Havn, vi befinde os vel, og kunne gjøre adskillige Forbedringer desuagtet. Ja, det er ganske rigtig, det kunne vi gjøre. Nu have vi omtrent løst vore Opgaver og løst dem tilfredsstillende, og nu kunne vi temporisere og have det godt. Der er imidlertid den Forskel paa det ærede Medlems Mening og min, at ogsaa jeg siger: Nu har Havnen løst sine Opgaver, og det vilde derfor være ubilligt, om Havnen ved at tage Frihavsanlægget i sin Haand skulde lide Skade, og om de der besejle Havnen, skulde komme i værre Afgiftsforhold, end naar Frihavnen ikke var anlagt; men derfor har jeg tilladt mig at anmode om Bemyndigelse til at nedlægge Afgiften og foreslaaet en Bestemmelse om, at den skal falde bort, naar Frihavnen bliver anlagt. Jeg mener altsaa, at jeg kræver noget Mere, end det ærede Medlem, men samtidig er mit Syn paa Kjøbenhavn's Havns Opgaver uregtelig noget andet end det ærede Medlems, som vil have, at Havnen skal blive og udbille sig, som den er, og altsaa ogsaa opgive Frihavsanlægget. Jeg ser meget godt, og det har ogsaa været forudsat fra flere Sider, at Kjøbenhavn's Havn er formuende, har arbejdet sig op til en Formue, og er det en Brøde af Ministeren, at han har medvirket til, at Stillingen er bleven saaledes, saa god som den er, saa faaer han i Guds Navn hørt Ansvar, derfor, det maa jeg kunne tage mig ret let. Men jeg kan ikke være enig med dem, som sagde: Nu skal Havnen blive,

hvad den er, nu kunne vi sælge Arealerne til Private eller lade Staten overtage dem, realisere en hel Del Millioner og saa komme under gode Afgiftsforhold. Jeg har set Opgaven for Havnen i en anden Retning, nemlig den, at den gik ind i Fremtiden med nye Opgaver, og større Opgaver, og tog Frihavsanlægget i sin Haand. Det er Havnen i Stand til at tilbyde, idet den kan indstøde sine store Aktiver, der bestaa af indvundne Grunde og Indtægter i Frihavsanlægget og saa ganske vist hertil forlange nogen Støtte af Staten. Det kan jo være, at dette Syn ikke er rigtig, men det har i alt Fald forekommet mig berettiget, og derfor er det, at jeg har tilladt mig at komme med mit Forslag til Havneraadet, som enstemmig — om Forladelse, med Undtagelse af det ærede Medlem — tiltraadte denne Anskuelse. Jeg tror nok, at Forventningen hos de Styrende ogsaa fra denne Side var den: Nu have vi det godt, nu ville vi realisere vore Aktiver, have det godt for Fremtiden og have mindre Arbejde. Men da det blev foreslaaet: Lad os forsøge Arbejdet og tage større Opgaver op, saa sagde de, paa det ærede Medlem nær: Ja, det er den rette Vej at gaa, og jeg tror endnu, at det er den rette Vej at gaa. Det er altsaa ikke mig, der har set mest snævert paa disse Forhold, det er i alt Fald min Mening. Jeg skal respekttere det ærede Medlems Anskuelse, men jeg boier mig ikke for dem, som hedre Anskuelse end dem, jeg har tilladt mig at fremføre. Det gjør jeg ikke.

Det ærede Medlem talte ogsaa om forskellige Forhold indenfor Havneraadet, som jeg nødig nok omtaler her, et Par Ord maa jeg dog sige derom. Jeg skal da først tillade mig at sige, at jeg ikke har konfereret med Havneraadets Formand eller med Noget, som indtager en Stilling af Betydning der, om disse Forhold siden i Gaar, altsaa jeg taler ganske frit om hvad jeg veed eller ikke veed. Jeg kan naturligvis ikke sige om Bedtægten for Havneraadet nogenstunde har været overtraadt. Jeg kan kun sige, det er mig ikke bekendt, og det har ikke foreligget for mig som Gjenstand for Klage. Jeg kan ikke sige, om der nogenstunde har fundet en Afstemning Sted i Havneraadet, som i og for sig ikke burde have været erkendt som gyldig, der er aldrig klaget til mig over det. Det har været fremført et Tilfælde, hvor et Mindretal mente, at en saadan Afstemning havde fundet Sted, men det viste sig at være en Vildfarelse. Havneraadet bestaar af 9 Medlemmer; af disse var der 5 tilstede og deltog i Afstemningen. Det forekommer mig, at naar 5 ere tilstede af 9, maa de kunne